

Thesis Title Livelihood Adaptation in Resettlement Project of Urban Development:
A Case Study of Pattana Village, Pakse District, Champasak Province,
Lao People's Democratic Republic

Author Mr. Lakoung Douangkaisone

Degree Master of Arts (Sustainable Development)

Thesis Advisory Committee

Dr. Mukdawan Sakboon

Advisor

Dr. Prasit Leeprecha

Co-advisor

ABSTRACT

This research focuses on Lao government's resettlement policy and on the livelihood adaptation strategies of villagers resettled after urban development project in Pakse district, Champasak Province of Lao PDR. Data collected from two-month fieldwork among 30 village informants in Pattana village in Pakse district has shown that the local government's urban development encompasses the establishment of public infrastructure especially road expansion and the provision of water resources and electricity, telecommunication system, market and other services. In addition, the local government's resettlement policy entails compensation for the demolition of houses and other properties and the relocation compensation, as well as the allocation of lands to affected villagers. Meanwhile, villagers' livelihood adaptation involved economic, cultural, and social strategies. Furthermore, villagers resettled to the new village setting have maintained their social relations as well as religious and cultural practices in order to ensure social harmony in the new residence. The study suggests that local governments planning any urban development project set up carefully-planned compensation policy and resettlement-related activities to ensure sustainable livelihood of affected people.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การปรับตัวในการดำรงชีวิตหลังการโยกย้ายถิ่นฐานในโครงการพัฒนา เขตเมือง: กรณีศึกษาบ้านพัฒนา เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก	
	ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	
ผู้เขียน	นายละกุง ควงไกสอน	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนอย่างยั่งยืน)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์		
	ดร. มุกดาวรรณ ศักดิ์บุญญ	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	ดร. ประสิทธิ์ ลีปรีชา	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษานโยบายของรัฐบาลในการโยกย้ายถิ่นฐานประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเขตเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตลอดจนศึกษาการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตของชาวบ้านที่ถูกโยกย้าย ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยภาคสนามในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 30 ครั้วเรือน พบว่า การพัฒนาเขตเมืองของรัฐบาลท้องถิ่นครอบคลุมการจัดตั้งโครงสร้างระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายถนนและการจัดหาทรัพยากรน้ำและไฟฟ้า ระบบสื่อสารโทรคมนาคม การตลาดและการบริการอื่น ๆ นอกจากนี้รัฐบาลท้องถิ่นมีการจ่ายค่าชดเชยสำหรับการรื้อถอนบ้านและการโยกย้ายถิ่นฐาน และมีการจัดสรรที่ดินให้ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ ในขณะที่เดียวกันชาวบ้านที่ถูกโยกย้าย มีการปรับตัวทางเศรษฐกิจวัฒนธรรมและสังคม ในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ชาวบ้านที่อพยพไปอยู่อาศัยในหมู่บ้านที่รัฐบาลจัดให้ ได้คงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อความสามัคคีในสังคมที่อยู่อาศัยใหม่ ผ่านทางกลุ่มองค์กรทางสังคมต่าง ๆ ที่พวกเขาจัดตั้งขึ้น นอกจากนี้พบว่า ชาวบ้านในพื้นที่ที่ย้ายยังคงมีการสืบทอดวิถีปฏิบัติทางศาสนาและวัฒนธรรม ประเพณี ผู้วิจัยเสนอว่า รัฐบาลท้องถิ่นที่กำลังวางแผนโครงการพัฒนาใด ๆ ในเมืองที่จะส่งผลกระทบให้เกิดการโยกย้ายผู้คนออกจากถิ่นฐานเดิม ควรมีการกำหนดนโยบาย และวางแผนที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าชดเชย ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ สอดคล้องกับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนของประชาชนที่ถูกอพยพโยกย้าย